

Калугерово или *Калугеренъ*, става страшно кръво-пролитие и отъ дѣтѣ страны, по побѣдата пакъ Баязитъ спечелва (1395). Тагазъ, по негова заповѣдь, Турците посѣкохъ кнезовете *Краљевича Марча* и *Драговича Константина* (²⁶), които бѣхъ приканни отъ Султана да държатъ съ него противъ христіенскътѣ. Но тѣ, като видѣхъ на христіенскътѣ хоржгви кръстове и други свети изображения, отрекохъ са отъ туй задълженіе, и на бойното поле стояхъ като просты зрители, за което и прieхъ ижченическа смърть. Оттамъ се睇и страшныятъ побѣдителъ съ средоточи силытѣ си въ Българія.

Слѣдъ като паднѫ Търиово въ рѣцѣтѣ на побѣдителя, както видѣхмы, Ив. Шишманъ бѣше са затворилъ въ Никополь (²⁷); Но обсаденъ отъ Али-паша съ 30,000 души отборъ войскари, българ. царь бѣ принуденъ да са моли за миръ. Тогызъ великий Везиръ го заведе при Мурата въ Тузла, дѣто той имаше стана си. Султанътъ са показа великодушенъ къмъ уйка си Българ. царь и склони да му остави държавата съ условіе ако му устѣли Силистра. Шишманъ обаче не държа думата си и, като са готвѣши изново да са бѣ съ Турците, Али-паша пакъ му са закане; слѣдъ като тури рѣка на крѣ-

(26) Прославенътѣ въ народ. наши пѣсни, тѣзи юнаци стояхъ въ затворъ до вѣцаряването на Баязита, нареченъ *Илдѣримъ* (= молнія), който ги бѣ освободилъ съходатайството на майка си Мара (Кирамарія) и поставилъ бѣ Марка въ Битоля, а Константина въ Серресъ управители, подъ името беове (кнезове). — Виждъ *Царственикъ*, стр.. 60—61.

(27) Туй споредъ J. de Hammer, който обачи не опредѣля кой Никополь да ли този, що е на Дунава и са казва *Неболъ*, или онзи що е на Русицата, известенъ у насъ съ името *Никюбъ* и по турски *Никубъ*.